

DOS VAGABUNDS I UN PERILL

Les dificultats uneixen

En un bosc proper a una gran ciutat vivien dos vagabunds, cadascun a la seva barraca. L' un era cec i l' altres, coix.

Tot i que eren veïns, feia tant de temps que havien deixat de parlar-se que cap dels dos no en recordava el motiu. Potser s'havien barallat per algunes sobralles de menjar, per una moneda o una per una manta vella. O potser s'havien allunyat sense raó. Una nit es va desfermar una tempesta terrible i un llamp va caure damunt d'un arbre, que va començar a cremar. Al cap d' un minut, el foc va passar a un altre arbre, i d' aquest a un altre, i després a un altres... Aviat, el bosc sencer es va convertir en una foguera. Tot es cremava! L'home coix es va adonar que no podria escapar perquè el foc era molt més ràpid que ell. No podia córrer prou per salvar la vida ! L' home cec sabia que les cames li anaven molt de presa , però els seus ulls eren incapços de veure el camil-la mort els sotjava i tots dos la podien ensumar . La por va fer aleshores que es possessin a pensar, perquè això és el que fas quan t'enfrontes a una cosa tan seriosa. L'home coix va tenir una idea i va començar a cridar per avisar el seu veí. L' home cec, guiant-se pel so de les seves parau-les, va arribar fins a la porta de la barraca de la altres i li va preguntar que volia -tu pots córrer i jo hípic veure ...Tots dos junt ens podrem salvar! Dit i fe: el vagabund coix es va pujar a collibè del cec, que tenia les cames fortes, i va començar a guiar-lo a través del fum i de les flames . Van córrer tant que a la fi van deixar enrere el foc i el bosc.

Poc després, a la ciutat i ja fora de perill, tots dos celebraven la seva bona sort...i la nova amistat que havia nascut aquella nit! Des d' aquell dia anaven junts a tot arreu, rient i parlant com vells coneguts.

La por de morir els havia unit per viure.

PER PENSAR I CRÉIXER

Sumar capacitats i creences que ens impulsen

Els japonesos diuen: < Ningú no és tan fort com tots nosaltres junt >. Quan et trobis en dificultats, potser et sentiràs feble o desprotegit, però pensa que els altres també tenen les seves pors i limitacions.

Per això t'has de concentrar en les teves fortaleces, com van fer l'home coix i l'home cec. Si salsen què ets bo i aprens a veure les virtuts dels altres, junts podreu fer grans coses. Pensa, a més, que les teves creences poden donar ales a les teves capacitats o enfonsar-les.

Hi ha persones que neixen altament capaces però no fan res, i n'hi ha d'altres suposadament < discapacitades > que aconsegueixen coses extra ordinàries en aquesta vida, perquè creuen fermament que ho podran fer. Sens dubte, fa més el que vol que el pot, i encara més si ho fa en companyia d'algú a qui estima de debò.